

INAUGURACIÓ DE L'ESTADI DE CORNELLÀ-EL PRAT

Com ja sabeu, el passat 2 d'agost, va dur-se a terme la desitjada inauguració del nostre Estadi de Cornellà-El Prat.

Des del dia en què vàrem posar en funcionament la pàgina web de la Peña (7 de desembre de 2006), la nostra costum ha estat la de redactar i penjar les notícies en un breu període de temps, quan la Peña ha participat en un acte o ha organitzat un desplaçament massiu a un esdeveniment engegat pel nostre estimat club.

El perquè del retard en parlar-vos d'una notícia que ha estat una de les més importants en la història del RCD és, com us podreu imaginar, l'aterridora, commovedora i desgraciada mort del nostre jugador i càpita del primer planter, en Dani Jarque.

Es fa molt difícil expressar en aquestes línies la felicitat viscuda el dia de la inauguració, perquè automàticament es fa palesa la impotència i la desesperació, i ens tornen a la ment els records dels moments de dolor viscuts aquella tràgica tarda del passat 8 d'agost. Aquell dia les trucades, els correus electrònics, les notícies a totes les cadenes de TV i emissores de radio, ens van deixar el cor glaçat, ens van fer plorar de ràbia, ens van mutilar de cop tota l'alegria que encara ens aflorava de la jornada viscuda tan intensament la setmana anterior.

Suposo que tots els que portem a la sang el sentiment blanc i blau, ens vam plantejar aquella tarda el per què d'aquesta mala sort que ens persegueix sempre i que fa que just en el moment en què aconseguim un fet que ens comporta una immensa alegria i felicitat, i del que qualsevol afeccionat d'un club es sentiria orgullós, es produeixi un cop difícil de superar. M'imagino que aquestes contrarietats són les que fan créixer un sentiment d'arrel blanc-i-blava i és per això que un "perico" neix i mor fidel a als seus colors.

Com no podia ser d'una altra manera, la Peña va estar al costat de la família espanyolista el dia que en l'Estadi de Cornellà-El Prat es va donar el últim adéu al nostre benvolgut i ja etern capità. La nostra presència va quedar reflectida a les

pàgines interiors del diari esportiu "El Munto Deportivo" on en una fotografia, que parlava per si mateixa, sortien dues integrants de la nostra Junta Directiva, la Tresorera, na Verònica Martín, i la Secretaria, na Laura Romero, molt abatudes i amb gran mostres de dolor marcades als seus rostres. Ambdues portaven un ram de flors amb els colors blanc i blaus, per mostrar el nostre més sentit condol a tota la família del jugador, companys, directius i afeccionats del nostre estimat club.

També vull fer palès, en aquestes línies prèvies al resum de l'acte d'inauguració, que les mostres de solidaritat i ànims rebudes per la Penya, de la gent de la nostra Vila (estaments públics de Vila de Blanes, mitjans de Comunicació, Penyes d'altres clubs rivals, associacions,

amics, simpatitzants, etc.) durant aquests dies força complicats, han estat incabables. Són aquests fets els que ens fan adonar que la nostre Penya, en aquest 4 anys de vida, ha arrelat ben profundament en el sentiment de la nostre Població. Moltes gràcies a tothom.

Després d'aquest pròleg d'obligat compliment, passarem a descriure els moments immensament gratificants viscuts el dia 2 d'agost de 2009.

Tal com hem ressenyat a l'inici d'aquest escrit, el passat diumenge, dia 2 d'agost de 2009, es va viure el moment més infinitament desitjat per l'espanyolisme, i ben segur un dels més importants i grans en els 109 anys d'història del nostre estimat RCD Espanyol: la inauguració del que serà, a partir d'ara i esperem que per molts anys, el nou estadi de Cornellà-El Prat.

Ja l'acte de portes obertes havia aixecat molta expectació entre els socis, sòcies i simpatitzants de la nostra Penya, però aquest acte va mobilitzar a més 100. Per aquest motiu la Penya va organitzar dos autocars, un d'ells adaptat per minusvàlids desplaçant a 82 persones de totes les edats i sexes. Els restants que van voler ser presents es van desplaçar amb cotxes particulars i altres mitjans de transport.

PENYA blanc-i-blava
DE Blanes

La jornada es va iniciar força d'hora, a les 15:00 hores, al Pavelló d'Esports de la Vila de Blanes des d'on sortien els dos autocars, traslladant a tota la delegació blanc-i-blava blanca cap a la nostra casa, no ens cansarem de repetir la mateixa frase, el nou estadi de Cornellà-El Prat.

Durant el trajecte, es van a començar a viure moments inoblidables. L'emoció i l'alegria ens envaien i sorgien en qualsevol comentari que es duia a terme. El nostre

President, en Ramon Lluís, va dir les primeres paraules de la tarda, a través del micròfon de l'autocar principal, informant, a tots els assistents/es, de la primera gran notícia de aquesta llarga jornada, la consolidació i la posada en escena del projecte que, des de fa quasi tres anys, s'intentava engegar: poder comptar amb un servei d'autocar per dur a terme els desplaçaments, durant tota la temporada, a tots els

partit que jugui el nostre club com local a la nostra casa. Cal assenyalar que aquest servei s'estrenarà el proper 12 de setembre de 2009, per assistir al partit de la segona jornada de lliga, enfront al R. Madrid CF. La notícia va ser rebuda amb molt d'entusiasme, apuntant-se per aquest primer desplaçament un gran número dels socis i sòcies presents. També va aprofitar per aconsellar que els interessats i les interessades en aquest servei, s'abonessin per tota la temporada, per estalviar-se uns euros.

Aquesta gran jornada dels "Pericos" va arrebregar a gairebé 40.000 espanyolistes, engalanant l'entorn i, posteriorment, el nou estadi amb els colors blanc i blau; amb samarretes, banderes, bufandes i tot tipus de material i motius representatius del club. El somni de qualsevol espanyolista s'estava fent realitat. La gent s'arremolinava pels voltants de l'estadi. Una zona tranquil·la

s'havia transformat en el centre neuràlgic d'un gran club, el nostre que, per raons poc comprensibles, va tenir que emigrar fora de Barcelona capital, per iniciar el seu nou camí entre el municipis de Cornellà i El Prat, els quals ens han rebut amb els braços ben oberts.

Aquest dia no s'esborrarà de la memòria de cap dels que vàrem ser-hi presents, ni tampoc dels que ho van seguir per televisió, ni dels que tot i no poder veure-ho de

PENYA

blanc i blava

DE

Blanes

cap de les maneres, malgrat els milers de resums, cròniques, entrevistes, mails, sms, trucades, fotografies, vídeos, dvd, etc, han pogut sentir-se part d'aquest impressionant desplegament del sentiment blanc-i-blau.

L'estadi va estar envoltat per una fira, com si es tractés d'una festa major, on els mes petits trobaven porteries grans i petites, on poder aconseguir emular als grans cracs, perfeccionar el seu xut o millorar la seva estirada per efectuar una gran aturada. Es van disputar mini partits, hi havia tirolines, on poder iniciar-se a l'escalada; inflables de tots tipus; entre un munt d'atraccions i diversions. També vàrem gaudir de malabaristes, pallassos, cercaviles, xarangues i castellers, etc. Unes quantes garites repartien globus blanc-i-blaus i et pintaven la cara; la botiga del club abarrotada en tot moment va liquidar tot el material commemoratiu posat a la venda. No cal dir que els bars, restaurants i comerços de la zona van fer l'agost esgotant refrescos, entrepans i altres productes alimentaris diversos.

Una vegada finalitzada la primera fase fora del estadi, ens vàrem disposar a passar a la fase més emotiva la inauguració. Vàrem entrar a l'estadi i vam prendre possessió dels que seran els nostres seients, d'ara endavant. No cal dir que des de qualsevol part del camp, la visió es magnífica. Ràpidament ens vam donar compte que l'efecte del

só feia trontollar l'estadi.

Els actes d'inauguració es van iniciar amb la benedicció de l'estadi, per part del Cardenal Arquebisbe de Barcelona, en Lluís Martínez Sistachs i el President de la Generalitat de Catalunya, en José Montilla, va descobrir la placa commemorativa.

No cal dir que a l'acte van ser present un gran número d'autoritats polítiques de tots els partits més representatius de Catalunya.

Després d'aquest dos actes, d'obligat compliment, es va donar inici als actes més emblemàtics: primer de tot vam poder gaudir d'un vídeo amb el títol "L'Estadi dels somnis": un documental creat per TV3. Aquest vídeo va servir per donar pas als voluntaris que van fer possible que aquesta inauguració fos un gran èxit i que van ser rebuts amb molt fervor amb la primera gran ovació d'aquesta nit màgica.

Tot seguit, va sortir la Colla de Castellers del RCD Espanyol, creada per l'ocasió i formada per Castellers, tots "Pericos" pertanyents a diferents Colles d'arrel de tot Catalunya, els quals en la seva única actuació van carregar i descarregar amb èxit els seu Castell. Mentre els Castellers actuaven, els voluntaris realitzaven tot un seguit de figures sobre la gespa, i representaven les paraules "Hola", "1900-

PENYA blanc i blava

DE Blanes

2009", entre d'altres. El moment àlgid de l'actuació dels castellers, va ser quan l'Aixaneta va coronar la Torre i va estirar del llaç que rodejava tot l'interior de l'estadi, com si es tractés d'un regal embolicat, que qualsevol dels presents hagués pagat per obrir-ho, esclatant a continuació per la megafonia l'himne del nostre club. No cal assenyalar que aquestes mil·lèsimes de segon van ser interminables on la gent va embogir amb una sonora ovació.

En aquest moments, el voluntaris que no paraven de configurar llegendes en el centre del estadi, van reagrupa-se per formar l'escut del RCD Espanyol, un cor que, de sobte, va començar a bategar, gràcies a uns paraigües vermells que els voluntaris obrien i tancaven a l'uníson. Va ser una posada en escena sensacional, com si es tractés del cor d'un nou nat que inicia la seva vida.

Els aplaudiments cada vegada eren més forts, els assistents ja teníem les mans vermelles i els ulls injectats en sang per les tantes emocions que s'estaven vivint en tant poc temps, les llàgrimes ja feia estona que havien aparegut i rodolaven per les nostres galtes.

A continuació van entrar a l'estadi un grapat jugadors veterans del club,

acompanyats per uns nens que portaven la gespa del nostre vell i enyorat Estadi de Sarria i la de l'Estadi Lluís Companys "Montjuïc", no tan enyorat però farcit d'èxits i moments espectaculars irrepetibles. Els veterans que havien jugat en aquests camps, van plantar simbòlicament aquests trossos de gespa al centre de l'Estadi de Cornellà-El Prat. Els nens, representant les noves generacions,

van regar-los perquè arrelessin ben profundament, representat el passat, el present i el futur.

Mentre es duia a terme aquesta representació, el saxofonista "perico" Pep Poblet feia sonar el seu saxó amb gran ímpetu i des de les altures de l'estadi baixaven 4 periquitos, entre focs d'artificis, per postrar-se en el terreny de lloc.

Les sorpreses es succeïen. Ara era l'hora dels "Deambulants" i de la "Fura del Baus" que, des de darrera de les porteries, començava a aixecar-se cap al cel un grup humà, que simbolitzava una xarxa, interpretant un gran número de figures. Mentrestant, des de les cobertes de l'estadi, anaven saltant al buit un munt de acròbates que pujaven i baixaven acompassadament. Va ser un imponent espectacle molt digne per una honorable posada de llarg.

El colofó final va ser una gran traca que es va escoltar des del nostre ja abandonat exestadi de Montjuïc.

Una vegada acabat l'espectacle d'inauguració, vam passar al plat fort de la nit: el partit inaugural, entre els equips del Liverpool FC i el RCD Espanyol que, ràpidament, van sortir a la gespa a per realitzar els exercicis d'escalfament. Des del primer moment,

els càntics de la Curva va ser seguits per tots els afeccionats presents, el que va permetre comprovar que els equips rivals i els àrbitres no ho passaran massa bé, perquè entre l'efecte sonor i els escassos 7 metres de distància entre la grada i el terreny de joc, el camp es va transformar en una olla a pressió.

Abans de la sortida oficial dels dos equips, des de la megafonia, es va fer sonar la cançó amb la que els afeccionats del Liverpool FC reben als seus jugadors, la qual va ser seguida i cantada, també, pels nostres seguidors, com si es tractés ja de dues afeccions germanes.

L'aparició sobre el terreny de lloc de l'àrbitre acompanyant per les dues plantilles, seguit pel nostre himne, va fer que l'orgull pels nostres colors es manifestés de nou.

Els jugadors del RCD Espanyol que van jugar el primer partit oficial, al ja estrenat Estadi de Cornellà-El Prat, van ésser: Dani Jarque (ja per sempre etern capità), Kameni, Cristian Álvarez, David García, Dídac, Pillud, Chica, Nakamura, Verdú, De la Peña, J. Márquez, Luis García, Coro, Nico Pareja, Víctor Ruiz, Roncaglia, Moisès, Lola, Tamudo, Callejón, Ivan Alonso i Ben Sahar, com entrenador Mauricio Pochettino, com segon, el membre de la Junta i soci de la Penya de Blanes, en Joan Carrillo, entre d'altres membres del cos tècnic. Es d'agrair que el Liverpool FC es presentés amb el seu equip de gala on destaquem els seus cracs: Reina, Gerrard,

PENYA blanc i blava

DE Blanes

Voronin, Torres, Benayoun, Xavi Alonso, Carragher, Leiva, Riera (fins a fa una temporada exjugador nostre), Mascherano, Babel, entre d'altres.

A tots i totes ens hagués agradat haver pogut ser partícips d'aquestes dues alineacions, encara que hagués estat per uns breus minuts, per poder delectar-se, des de el mig de camp, del magnífic ambient que es vivia en una grada repleta de gom a gom.

Els dos equips, des de l'inici del match, van respondre a les expectatives del partit no fent cap tipus de concessions: Van lluitar fins a darrer moment per sortir vencedor i guanyar-se la condició inscrivint en lletres d'or en la com el primer equip que aconseguia la victòria.

El resultat va ser inimaginable, fantàstic: es va decantar escandalosament a favor nostre, per un aclaparador 3-0, inaudit tenint en compte la categoria del rival i el rodatge amb més 15 dies més de pretemporada que els nostres jugadors.

Tot estava resultant prodigiós, ara només ens mancava que, el primer gol que perdures històricament, fos materialitzat per un jugador del nostre

planter. El destí, novament, ens va somriure quan Luís García, als 19 minuts de joc, va fer pujar el 1-0, amb aquest resultat va finalitzar la primera part.

La segona part va ser viscuda eufòricament per la grada, fins acabar extasiats, fent l'onada contínuament, cridant, animant, aplaudint fins esgotar totes les forces, i més quan Ben Sahar, un dels fitxatges mediàtics de l'estiu, posava el 2-0, als 63 minuts, i el definitiu 3-0, als 86 minuts.

Una vegada consumat el partit, es va encetar la darrera part de la commemoració que clausurava l'acte inaugural: els voluntaris van desplegar al mig del camp unes pantalles gegants on a continuació, es va projectar un nou vídeo, el qual feia una repassada dels 109 anys d'història, recordant grans moments i grans jugadors, tocant-nos de nou la fibra sensible i fent-nos descarregar las darreres llàgrimes de la nit.

Per tancar, el cel de Cornellà-El Prat es va il·luminar i tronar, gràcies a l'exhibició musico pirotècnic que va arrencar les darreres exclamacions joioses a la nostra afeció.

Cap a les 00:30 hores, varen emprendre el retorn cap Blanes, tots emocionats, entusiasmats i força satisfets per veure esdevenir l'anhelat somni. L'arribada a Blanes es va produir al voltant de l'1:30 de la matinada, fatigats, rendits i extenuats, però amb desitjós de difondre a l'endemà a tots els coneguts, familiars i amics els moments viscuts.

Ja no em queden paraules, potser les línies escrites exageren, inflen o engrandeixen aquesta cerimònia inaugural, potser em deixo envair o assaltar pel sentiment, l'orgull, la il·lusió, d'haver-me sentit part i haver pogut ser testimoni d'aquest gloriós dia, esperat des de fa més de 12 anys. Suposo que això només ho podem percebre o experimentar els que ens estimem de tot cor i portem a la nostra sang els colors blanc-i-blau i demostrem dia a dia la força del sentiment pel nostre RCD Espanyol.

Des de la Junta de la Penya Blanc-i-Blava de Blanes, una vegada més, volem agrair-vos la vostra participació. Gràcies a vosaltres tots els projectes i objectius que emprenem i ens proposem arriben a bon port.

Visca l'Espanyol.

Blanes, octubre de 2009
Xavier Álvarez-Builla Montero
El Vicepresident.

Si voleu veure més fotografies d'aquest esdeveniment visiteu l'apartat de la nostra pàgina web "Museu Fotogràfic"

PENYA

DE

Blanes

Blava